

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 céntims.—ATRASSAT, 15

L'argument de 'l poema

JUDAS

lo posem avuy per folletí, y además 4 planas de 'l drama
El último cartucho.

OBRA PATRIÓTICA

Dificilíssima en extrem és la situació en que avuy
se troba Espanya.

Inútil és, per lo tant, dir que en totas las esferas
ha de regnar un patriotisme veritable.

Tothom parla de regeneració.

Lo qual és proba evident y significativa de la in-
mensa necessitat de seguir en endevant una conducta
exemplar y patriótica, tant per part de 'ls governants
com per la de 'ls governats.

¿Imperará aquesta forsa de la rahò en uns y en
altres?

Caygut lo Sr. Sagasta á 'l pés de 'ls seus desacerts
y per conseqüència de las grans desgracias de la pa-
tria, 's troban ara á 'l cap de 'l govern los homes de
las ideas que realment poden regenerarla.

De que ells desitjarán sortir en bé de sa missió
dificilíssima, no se 'n pót dptar.

Sense esperansa d' éxit no s' haurían encarregat
de la governació de l' Estat.

Hem de suposar, donchs, que 'l patriotisme guiará
'ls seus actes.

De 'ls seus discursos, de 'ls seus documents so-
lemnes, de las sevas promesas, de 'ls actes de alguns
d' ells, se 'n deduix que treballarán per' reconstruir
la patria, que la guiarán per sendas que pujan durla
á lloch de referse de la serie de calamitats que per
culpa de tots está passant.

Per part de 'l govern hem d' esperar que de bona
fé empenirà la tasca de la regeneració.

Y 'ls governats, lo país, lo poble ¿qué ferá? ¿Tin-
drá la abnegació necessaria per' esperar los fets de 'ls
governants?

¿Secundará l' afany que aquéts tingan per dur la
nau de l' Estat á port de salvació?

¿Sabrán olvidar-se per un instant de que són fede-
rals, ó carlins, ó fusionistas, ó romeristas, ó de 'l tupè,
per' recordarse sols que tots són espanyols?

¿Esperará la prensa, que 's diu—y bona part ho és
realment—portaven de la opinió, á que aquésta 's ma-
nifesti, ó guiada no mes per interés personal ó de par-
tit, procedirá ab ceguera y atacarà desapassionada-
ment si és oposicionista, ó aplaudirá lo bo y dolent si
és ministerial?

De la prensa podría esperarse 'n molt, y temem
que precisament ella és la que malbaratará 'ls bons
desitjos de 'l govern y de 'l poble.

Perque la prensa treballará pe 'l partit á que per-
teneixi ab preferencia á treballar per la conveniencia
y 'l pervindre de la patria.

La republicana bogará per la república y seguirá
atiant la opinió contra la monarquia y contra la re-
ligió, que són precisament las dos institucions de
mes fondas arrels en nostra Espanya.

La sagastina criticará tots los actes de 'n Silvela,
per mirar si torna á apoderarse de la nómina.

Lo de Romero atacarà sense pietat, per despit.

La carlista ho trobará tot detestable, sense mirar
que ara no perilla l' interés de la religió que aquet
govern no ha de deixar sense l' amparo que li convé.

Caldria que la prensa, inspirantse sols en lo pa-
triotisme, variés de sistema. sigués imparcial de de-
bó y critiqués los actes gubernamentals quant fossin
dignes de censura, ó alabés aquells que mereixessin
alabansa.

Aixís se regeneraria y contribuiria per sa part á
regenerar la patria, que tant ho ha de menester

Y de 'l caciquisme ¿qué 'n dirán?

Prou Silvela y Polavieja voldrán sustreure's á 'ls
seus desastrosos efectes; mes ¿podrán lograrho?

Dificil ho veyem.

Haurían de tenir una voluntat y una abnegació tan
extraordinarias, que, fins concedintlos tota la bona in-
tenció y un carácter enèrgich, dptem que las tingan.

Proba n' és lo que, segons sembla, passa ab lo nom-
brament de alcalde de nostra capital.

Las influencias són tremendas, los compromisos no dexarán obrar á la rahò, y molt temem que cun resultat vinga un pastel que posará á 'l frente de nostre Municipi alguna figura decorativa, quant tant y tant convè que hi hagi un alcalde de condicions y de gran caràcter si s' ha de regenerar la administració pública de la localitat.

Convè que s' inspirin tots los actes de 'l govern en l' amor patri; convè que la premsa hi ajudi, despullantse de 'ls compromisos de partit, (y si algún diari no pòt despèndrerse 'n val mes que plegui); convè que s' acabi de un modo ò altre 'l caciquisme, y aixó 'l govern pòt ferbo si sab imposarse á so mateix y á 'ls altres; y convè que 'l poble esperi confiat en los fets de 'ls governants que, si complexin lo promès, ferán actes de verdader patriotisme y tornarán á tot Espanya 'l benestar perque suspira.

Lo reginalisme pòt esperar molt de 'ls homes que avuy 'ns guian.

Esperem, donchs, los séus actes, y aixís contribuïrem també arealisar una obra patriòtica.

P. DE R.

Estrenos catalans

Teatro Romea.—Foch-Follet, drama en 4 actes, original de D. IGNASI IGLESIAS.

L' estreno darrer que s' ha fet en lo teatro de 'l carrer de 'l Hospital, és una bona nova pera 'ls partidaris de 'l teatro catala.

En ell s' ha revelat un autor a qui ja hem tingut ocasió de aplaudir y de censurar; ara sembla que 'l jove escriptor Sr. Iglesias ha resolt entrar pe 'l camí que li pòt donar gloria que repercutir en tots la àmbits de la escena regional y per aixó 'ns alegra la representació de Foch-Follet.

Avuy 'ns limiten á aquestas reflexions y en lo proxim número analisarem com se mereix lo drama de 'l senyor Iglesias.—Jo.

Revisia teatral

Liceo.—Lo primer concert de la serie anunciada tingué lloch diumenge passat.

Estaba 'l teatro lluhidíssim: la concurrència era numerosa.

Formaban lo programa los indiscutibles mestres de la música clàssica, colocats per ordre de prelatió y ab sas obras mes celebradas per que en ellas se vejés la natural y gradual escala ascendent de 'l desarrollo sinfónico.

Figuraba en primer terme Haydn, lo creador de la sinfonia escolástica, pero inspirat, sublime, ab la *Sinfonia N. 6*, composta de 'ls temps *Adagio cantabile*, *Vivace assai*, *Minuetto*, *Andante* y *Finale Allegro molto*.

La segona part la componia la tan celebrada *Sinfonia* en sol menor de Mozart, temps *Allegro molto*, *Andante*, *Minuetto*, *Finale*, *Allegro assai*.

La tercera era dedicada á 'l colós de la música sinfónica Beethoven, executant sa inspirada y valenta *Sinfonia N. 3* (Heroica), dividida en los temps *Allegro con brio*, *Marcha fúnebre*, *Adagio assai*, *Scherzo allegro vivace*, *Final Allegro molto poco*, *Andante*.

La execució no fòu tot lo perfecta qu' era de desitjar y s' esperaba de la direcció de 'l Mtre. Mertens.

Hí faltaba aquella seguritat y cohesió, seguritat que permet qu' l' executant expressi ab tota la vehemencia de la frase musical, la calor, la vida que li 'n doná 'l autor á 'l concebirla y donarli estética forma.

Se feren las notas escritas, s' obehiren los signos mu-

sicals posats en lo pentágrama; pero 'l virtuós no posá de sa part lo que podia pera 'l lluhiment de son treball.

Lo Mtre. Mertens, en la sinfonia de Haydn y Mozart, y en los temps *Minuetto*, portá 'l temps una mica accelerat no adequat á la ceremoniosa mimica de 'l antiquíssim ball aristocràtic.

A 'l final de cada part foren apladits director y professors, y molt especialment á 'l final de la obra de Beethoven.

Lo segon concert tingué lloch dijous.

Formaban lo programa la overtura de *Egmont* de Beethoven y los restans números composicions de 'l mestre Mertens.

En aquestas demostrá palpablement possehir fondos coneixements de la ciencia orquestral, sostenint l' equilibri y fent ressaltin los dissenys é imitacions que avaloran la obra.

Doná á coneixer que és un músich de bona cepa, montat á l' antiga, lluny de sostentá fanfàrrias enlluernadoras que sols entussiasman á 'ls tontos; son sas obras proba de son talent cimentat per sólida educació artística.

Lo públich premiá son treball ab nutrits y prolongats aplausos.—A. DE LA FLORIDA.

Tívoli.—Las funciones de la compañía infantil de 'l Sr. Bosch se veuen sumament concurrendas. Diumenge hi havia un plé á vessar.

L' última obra estrenada és *El Húsar*, que obté una execució mes que recomanable, conegudas las dificultats que te la partitura, fou aplaudida y eridats los que representaban los protagonistas á las taulas á 'l final de 'ls actes.

No 's pòt demanar mes, coneguts los elements que hi prenen part y fins sembla impossible que fassin tant.

Ab ansia esperem la obra de 'l Mtre. Audran.

Novedats.—Dos obras novas nos ha donat á conèixer la compañía italiana que actúa en aquest teatro.

Causa ed effetti y *L' onore*, de Ferrari y Sundermann respectivament.

De tendencias oposadas, antitéticas; de procediments distanciat per la manera de donar forma y desarrollo 'l pensament cardinal de 'l drama de preparar y resódrer las escenas, solucionantlas segons los punts de vista de sa respectiva escola, fent mourer los personatjes dintre un convencionalisme purament platónich ó fentlos lluytar á 'ls embats de passionals tempestats que retratan la vida moderna ab sos defectes y plahers, perversions y crimsens que com á moderns son mes repugnables y horripilants, per son fondo y manera de manifestarse.

Aixó representan Ferrari y Sundermann.

Y no obstant, de tan oposada escola y diversa manera de sentir de cada un d' aquets autors, lo talent de la Mariani, dúctil y flexible á todas las tendencias en que s' exteriorisa l' art en sas plásticas manifestacions, s' hi encarna, vigorisa las ratllas fisonómicas de 'l personatge que representa, hi palpita son geni y fa que 'l públich prengui per real lo que á sa vista 's desarrolla en pura ficció poética.

A cada obra acreix son talent; son mes sorprendents las voladas de 'l geni que l' anima y assenta ab mes fermesa 'l fonament de sa indiscutible reputació artística.

Contribuhiren á 'l bon éxit, á que surtis justa, armónica la interpretació de las obras enunciadas, la colaboració de las Sras. Farina y Menchini y 'ls Srs. Bernardi, De Antoni, Brignone, etc. etc.

Lo teatro, ple de gom á gom cada nit.—ROMEO.

LO VIANDANT

A MON AMICH JOAN GARCIA

Molt bonica es la pubilla,
la pubilla de 'l Anton.
Los fadrins y fadrinetas
també ho diuhen per l' entorn.
Es senzilla com la rosa;
te de 'l liri la frescor;
n' es lleugera com l' aucella
que en lo bosch brinca pe 'ls tronchs.

N' es xamosa y riallera
com lo cel quant surt lo sol.
Y, en fi, te tan pura l' ànima
com pur es lo mateix or.

Diuhen que un baró á la noya
la estima, que hi está foll
y á l' Anton l' ha demanada
per esposa fa pochs jorns.

De allavors diu que l' Agneta
plora sempre sens consol,
y plorant, mentres se queixa,
deix senti ab tendresa un nom.

Es de qui ple d' esperansas
que 'l temps ne cubreix de dol,
lluny se troba de la vila
pensant sols en son amor,
amor que d' allí l' allunya
pera qui va buscant sort;
y avuy diu fineix lo plasso
de tornar á vení al lloch.

Lo baró té la paraula
de 'l Anton: si á 'l ferse fosch
lo donzell no torna, 'l noble
podrá ser de l' Agna espós.

Surt la lluna trista y blanca
y aclareix los nuvolots
que en lo blau de 'l cel divagan
com si fossin negres corps.

Tot lo camí de la vila
n' ilumina ab sa claror;
á 'l mitj d' ell una creu s' alsa
venerada, y de genolls
en son peu á un hom s' hi mira
que resant está ab fervor,
en tant que de una campana
se sent l' acompassat toch.

L' hom' aquell besa la creu
s' alsa ja, y á poch á poch
vers á 'l poble fentne via
entra en ell ple d' emoció.

A una dona á l' entrar troba
li pregunta:—Y l' Agna?—Ha mort!
li contesta, fentli á trossos
tan seca resposta 'l cor.

—De qué ha mort?—ell li replica
tot frenetich y frisós.

—Ha mort d' amor, la pobreta;
ha mort.... ¡pobrel.... de tristor.
Un ayment diu que tenia
y enganyada per ell fou.

Anhelant, ple de congoixa,
lo viandant diu tot confós:

—Y es la Agneta ja enterrada?
—No hu és encara!—Tantost
sent aixó l' home, la deixa
posantse á correr com boig,
y cridant:—¡Agnal.... ¡ma vida!....

A la iglesia arriba groch,
pantejant, cansat, sens esma.
Entre dins de 'l sagrat lloch
y ab una sola mirada
prompte abarca sa extensió,
veyent allí un hermós túmbol,
cercat de ciris y flors
'hont lo cos de l' Agna s' troba
com un àngel magestuós.

Sobre d' ell furios se llensa

acariciantlo á petons,
llensant jays! plens de amargura
y tendras exclamacions:
y absorvint ab sa mirada
l' hermosura, sens color,
d' aquell rostre ja sols marbre,
núvol, terra, sombra sols....
á 'l esclat de tanta pena
cria:—¡Agnal.... ¡fesme lloch!....

Y caiguent tots dos per terra
se enllassaren, tots dos, morts.

M. NÖEL.

Secció de Montepíos

Diumenje darrer va comensar la Junta general de la
germandat de senyoras baix la advocació de *Ntra. Se-
ñora del Carmen*; diem que va comensar perquè no
va acabar: es dir, va acabar sense acabar. Hi va haver
un escàndol y tenim entés que 'l Delegat de la Autoritat
se 'n va emportar llibres y documents.

En vista d' aixó cab preguntar: ¿qué ha passat? ¿qué
passa? ¿qué passarà en aqueix Monte? ¿Hi intervin-
drà 'l tribunal, s' disoldrà, ó qué? ¿pagaran tal volta 'ls plats
trencats las associadas que no tenen culpa? ¿quedarán
perjudicadas las víctimas de algú xanxullo?

Lo temps ho dirá. Son 550 senyoras, ¡Déu vulga que
no 'n sufereixin 549!

—Apenas publicada la Convocatoria pèra 'l Congrés
general de Auxili mútuo, sembla que varias associacions,
especialment germandats, se ocupan de allistarse en lo
registre de inscripció per formar part de 'l Congrés.

L' interès de 'ls temas mou 'l de las societats: aixís,
no és estrany que algunas s' hajin decidit á apuntarse per
estudiar ab detenció las conclusions.

Ja se 'n han apuntat sis d' aquesta ciutat.

La inscripció pot ferse en lo carrer de 'l Pt, 5, 2.ª ahont
se falcitan exemplars de la convocatoria.

Reunions particulars

Amigos de la Aurora. (Local de ca 'n Pioch).—Lo
día 5 de 'l corrent per la nit tingué lloch una escullida y
bonica funció, baix la bona direcció de 'ls Srs. Manelet y
Rius, en la que s' posá en escena la xistosa pessa *La
sala de rébrer* y las sarsueletas en un acte: *Por asalto* y
Lo primer día.

Las tals obras tingueren bons intérpretes, sobressur-
tint los dits senyors directors y las Sras. Riera y Hostau.

Lo Sr. Serra estigué acertat en lo seu paper, lo ma-
teix que 'l Srs. Torres y Mariages. Aquest últim feu lo
seu debut en aquest día y s' guanyá una ovació per la
molta y bona veu de que está dotat.

També hi hagué un altre debut y fou lo de 'l qui feu lo
tenor en *Por asalto*. Respecte á dit senyor, debem dir
que sab bastant de cantar y que sa veu, encara que no
siga molta, es fina y de bastant bon gust per lo que al-
cança justos aplausos, pero en cambi de aquesta bona
qualitat que 'l favoreix, té una falta que fa que 'l públich
perdi en un según las ilusiones que s' formá al escoltar sa
bonica veu en los números de música de dita sarsuela.
¿Quina es aquesta falta? Que no sab declamar. Si pogués
desempenyar en las sarsuelas papers en que solsament
tingués que fer ús del cant y suprimir totalment la part
de declamació, molt be; pero aixó sols es posible trobar
ho en las óperas, á no ser que algú autor li escrigués al-
guna sarsuela que tot fós cant, y aixó... es poch menos
que impossible.

De 'l Sr. Nöel no 'n diem res per que assumptos parti-
culars li privan ara com ara de actuar en aquesta Socie-
tat.

Poch queda ja que dir y, de lo poch, lo millor es que
felicitem á tots los socios artistas en general y en parti-
cular donem nostra enhorabona á 'l mestre Sr. Amat per
la justa y bona execució que sab donar á tantas sarsuelas
com se representan en aquest familiar Centre.—LEÓN,

Saló de descans

Nos ha causat plaher gran la lectura de la notabilíssima Pastoral que l'Excm. é Iltrm. Sr. Bisbe de Vich ha publicat ab motiu de la Quaresma. Es un document precios i de oportunitat, escrit ab tant acert, que estem persuadits contribuirà en gran manera a la regeneració de Espanya.

Perque tenim la plena convicció de que será molt llejit i apreciat, tota vegada que tracta ab molta veritat las causas de la darrera guerra que 'ns ha fet pérdrer las colonias y proposa l millor remey per' alcansar la futura felicitat de 'l país. Ser bons cristians: aquésta és la fórmula certa, precisa y exacta per' regenerar la patria.

Y aixó que algú, no coneixent la pastoral, trobará potser de poca eficacia, resulta una gran veritat pèra 'l que ha llejit lo valiosíssim treball de 'l savi Prelat que ab son nou document ha fet un gran servey a la causa santa de la Religió y a la no menos santa de la Patria.

—Segons sembla, una empresa respectable y seria ha arrendat lo teatro Principal per la temporada que començarà en Septiembre. Veyam si canviarà la sort de 'l degá de nostres teatros. Es de esperar.

—Demá dissapte tindrà lloch en lo teatro del Circo la primera representació de 'l poema *Judas*, de Frederich Soler. Creyem que no hi faltará concurrencia.

—Lo galán jove D. Victoriá Olivé ha marxat fa uns dias a Figueras, contractat per la empresa de 'l teatro Principal de dita ciutat.

—S' ha publicat l' obra núm. 7 de la «Galeria Cómica Catalana». Es lo juguet *Lo pinxo de la Bordeta*, que té molts xistes y gran animació en tolas sas escenas.

—S' han rebut ja dos lloas per sométreles a 'l Jurat que ha de triar la que s' estrenarà en la funció que 'l «Centro Artístico Recreativo» organisa, d' acort ab entitats catalanistas, per' remouren la suscripció de 'l monument a Pitarrá.

Lo dia 19 fineix lo plasso per admetre 'n.

—Está malalt un poch de gravetat de un atach grippal infecció, nostre estimat company de redacció y secretari general de 'l «Montepío Catalá», D. Modest Vidal y Matheu.

Es inútil dir que ab tota l' ánima desitjem son complert restabliment.

—Ha mort a Madrit la que fou distingida actriu Dª Josepha Hijosa, que en los millors temps de sa carrera havia treballat ab molt aplauso en aquesta capital.

La Sra Hijosa havia creat molts tipos en la escena castellana; havia fet brillants campanyas artísticas, havia guanyat bons sous; y no obstant, ha mort, desenganyada de 'l món, recullida en un hospital qual estancia li pagaba la empresa de 'l teatro Espanyol.

Devant de fets com aquet sembla que 'ls artistas de teatro s' haurían de preocupar de 'l seu pervindre; pero ¿ho farán?

—Segueixen las representacions de la companyia Fages en los teatros de Mataró.

—La companyia de 'l Sr. Parreño ha posat en escena en lo teatro de 'l Vendrell, ab molt éxit, lo drama *Los dos pilletes*.

—En lo teatro de 'l Circo s' posará aviat en escena 'l drama *El maestro de esgrima*, de 'ls Srs. Millá y Suñer.

—La setmana entrant publicarem un article relatiu a un fet ensalsant la memoria de Clavé, lo qual no hem vist en cap periódich.

—L' Institut Obrer Graciense ha adquirit un nou local, a fi de poguer atèndrer a 'l desarrollo de la instrucció que en sas classes se dona a 'ls fills de 'ls socis.

També la Junta Directiva de 'l mateix ha autorisat la creació de un Orfeo, a 'l qual podrán pertenèixer los alumnos de las diferentes classes, sigan noys ó noyas.

En la darrera sessió de la Directiva, va quedar nombrada una Comissió pèra qu' estudihi y realisi las obras que deuen ferse en lo local que acaba de llogar, situat en lo carrer de san Agustí; y a fi de sufragar los gastos de obras y traslado, s' procedirà a cobrar la suscripció que s' va iniciar a 'l celebrarse la Junta General.

Es digne d' aplauso tot lo que fa la Directiva de l' Ins-

titut; mes en nostre humil concepte devegadas, se 'n va massa per las ramas y lo que deu atèndrer ab preferencia, si vol procurar per la vida de l' arbre de la instrucció que te a 'l seu árrrech, és ocuparse mes de que 'l resultat de la ensenyansa no s' malogro per descuyt.

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona

SEÑORAS

con el uso diario de la legítima

Agua de Barcelona

de José Domínguez, se obtiene

JUVENTUD, HERMOSURA

y desaparición completa de pecas, señales de vi-ruela y demás manchas que afean vuestro cutis.

1, 1'50 y 2 pesetas botella

Tomando una docena, se rebajan 2 pesetas

DESPACHO: MENDIZÁBAL, 14, 1.º - 2.º

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 24.—BARCELONA

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNÉ

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22 —BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

ARXIU Y COPISTERÍA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª - 1

Toalla FRINÈ

Son ús hermoseja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en tolas las perfumerías